

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Slyšení Boží vůle (2) • Editorial (3) • Být „jiná“ pěstovalo silné citění pro sociální nespravedlnost (3) • Pozdrav z Mnichova (4) • Zkrácený zápis staršovstva 26. 5. 2017 (5) • Synod ČCE 2017 (8) • Crédo (10) • Umíme se soustředit? (11) • Recept: Vaření dle poválečných receptů (12)

● Setkání seniorů v Malém Edenu ●

Červen 2017

Boha je třeba poslouchat, ne lidi.

Skutky 5,29

Slyšení Boží vůle

„Boha je třeba poslouchat, ne lidi.“ Skutky 5, 29

Milí čtenáři a milé čtenářky, tenhle verš takto vytržený z kontextu je strašně zneužitelný. Jakého boha je třeba poslouchat? Opravdu není možné poslechnout žádného člověka za žádných okolností? Jaká poslušnost je tu vyžadována a co to je za poslušnost vůči Bohu, kterého rozpoznáváme z biblického svědectví? A je vůbec možné přemýšlet o takové poslušnosti po 20. století, kdy se na opasky dávalo „Gott mit uns“, a nikoho nezajímala hlas milionů mrtvých a umučených?

Jak jen si s tím veršem poradit. Co znamenal tehdy a co říká dnes. Jak jej nezneužít, aby se člověk ospravedlnil z toho, co udělal, a vyhnul se tak zodpovědnosti...

Na stránkách bible nalezneme lidské zápasy o životy, které chtějí odpovídat na Boží Slovo. Porodní báby se bály Boha tak moc, že neposlechly faraona a nechaly právě narozené chlapce žít. Bůh je za to odměnil, protože se nezpronevěřily svému povolání a už vůbec ne Božímu příkazu nezabiješ (Ex 1). Ustát ale ten tlak muselo být nadlidské. Když se Ježíš modlí v Getsemane a ví, že na druhý den nejspíše bolestivě zemře, modlí se „staň se tvá vůle“ (Mt 26).

„Boha je třeba poslouchat, ne lidi“, zvolá Petr a apoštolé v chrámě po noci strávené ve vězení. Je to doba, kdy už věří, že Ježíš byl opravdu vzkříšen. A té noci poznali, že byli i oni z vězení zvláště zachráněni. Ne proto, aby se skryli, ale byli posláni do chrámu, aby mohli kázat slova života. Zvláštní troufalost a odvaha, ke které jsou vyzváni. Vždyť jsou poslání, aby udělali opět to, za co byli ve vězení. Také si je najde stráž a vede je k výslechu, a tam slyší: 28 „*Důrazně jsme vám zakázali učit o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit odpovědnost za jeho krev!*“ (Sk 5)

Jejich odpověď? Boha je třeba poslouchat, ne lidi... Jejich odpověď je vyznavačská. Je to to husovské odkázání se výš, je to upřímné zvolání, „i když máte moc nás zavřít a umlčet, toho Boha, ve kterého jsme uvěřili, a který poslal Ježíše, toho umlčet nemůžete.“ Nemůžeme dělat nic jiného, než svědčit...

Ta poslušnost souzní s hebrejským Š-M-A. Slyš! Oni říkají, slyšíme, že je tu ještě něco důležitějšího, co nám nedovoluje přestat mluvit. O kom? O Kristu. V něm slyšíme slova života. V jeho učení, v jeho aktivitách, v jeho smrti a vzkříšení slyšíme, kde je naše místo. Kam můžeme vstoupit a nalézt bezpečí i v těch nejvypjatějších a nejzoufalejších chvílích.

Poslušnost je tu tedy něco jako „slyším, že se smím svěřit do Božích rukou a hledat v nich správné rozhodnutí“. Jsem-li tam, nikdo z lidí mě z nich nemůže vyrvat.

Moudrý člověk Gamaliel na jejich vyznání řekne: „*Pochází-li tento záměr a toto dílo z lidí, rozpadne se samo; pochází-li z Boha, nebudete moci ty lidi vyhubit – nechcete přece bojovat proti Bohu.*“ Teprve na důsledcích našich činů, které vyvozujeme z našeho „slyšení Boží vůle“ se ukazuje, jak dobře slyšíme. Kolik z Boží vůle bylo v našich rozhodnutích a aktivitách. To opravdu Boží se neztratí, lidské se ale může rozpadnout.

Kdy se lidské nerozpadá? Když vede k životu, když vede k lásce, když vede k naději, když najde oporu, když překoná strach, když nalezne odvahu a pravdu, když riskuje pro správnou věc, když se podaří najít život, který se snaží slyšet Boží vůli, pak to lidské bude opravdové, ryzí, Boží, neposlušně-poslušné a uvěřitelné.

Matěj Opočenský

Editorial

Sestry a bratři, milé čtenářky a čtenáři, v aktuálním čísle Katakomb píšeme o sborovém a církevním dění a o dění v životech těch, kteří mají anebo budou mít s vršovickým sborem co do činění.

Z Německa nás svým příspěvkem po delší době opět pozdravila Michaela Otterová, o uspěchanosti přemýšlí ve své již starší (břežnové) úvaze Petr Nesvadba a o zkušenosti mít homosexuální orientaci a být v církvi píše Veronika Dočkalová, příští panelistka našeho filmového klubu.

Co se ve sboru děje a co se plánuje, naleznete opět ve zkráceném zápisu ze staršovstva. Jmenovitě bych ale ráda pozvala na tři události, jež proběhnou již začátkem června.

Na úterní večer 6. 6. od 18:00 Vás zveme k filmu a diskuzi na téma: **Být queer v rodině a společenství.** V **pátek 9. června** nás čeká **Noc kostelů** s divadlem Marky Míkové, vernisáží Marie Gabánkové, koncertem Jardy Svobody a Alžběty Trojanové (harmonium a harfa), autorským čtením Jana Škroba a přijde i... **PLEŠATÁ ZPĚVAČKA** Motýlí divadelní společnosti! Poslední pozvání je na **neděli 11. 6.; od 19 hodin** proběhne ve sboru **komponovaný večer Jak jsem potkal lidi**, o kterém jsme psali v předchozím čísle.

Hezké dny i čtení přeje,

Martina Valášková

Být „jiná“ pěstovalo silné citění pro sociální nespravedlnost

Celým jménem se jmenuji Veronika Terezie Edita Dočkalová a jak by se dalo odvodit z mých dalších jmen, jsem katolička. Po narození mě nechala pokřtít prababička, byla to rodinná tradice, a když ona zemřela, děti v rodině se křtít přestaly. Vnímám jako své štěstí, že jsem se narodila ještě za jejího života. Víra se u nás nikdy moc nepraktikovala, děda s babičkou sice chodili a chodí každou neděli do kostela, ale když jsem se jich třeba ptala, co se tam říkálo, nebyli mi nikdy moc schopni dát odpověď. Od druhých prarodičů jsem zase dostávala školení, že na nebi přeci nemůže být žádný Pán Bůh, že tam jsou troposféry a stratosféry. Nicméně já jsem si přes to cestu k víře našla. Nejspíš mě k tomu vedla touha po vyšším principu, po smyslu a po naději. A taky upřímně, nedovedu si představit, že by si někdo vyslechl Ježíšův příběh, tím myslím, že by ho skutečně poslouchal, a nezačal Ježíše milovat.

Nalezení víry pro mě bylo i svým způsobem vysvobozením, něčím, co mi dalo smysl života a směr, kterým se ubírat. V té době jsem už věděla, že jsem lesba, ale nevěděla jsem, jak se

k tomu církev staví. Když jsem poprvé zaslechla z kazatelny, že homosexualita je nemoc, nechtělo se mi tomu věřit. Šla jsem se po konci mše zeptat kněze, jestli to myslel vážně, a on mi řekl, že myslel. Říkal, že by se gayové a lesby měli jít léčit. Jeho slova pro mě byla zradou. Bezmezně jsem se k víře a k životu ve víře upínala a to, že tohle řekl a že jsem zjistila, že si to myslí většina kněží, mě ranilo a zklamalo. Ptala jsem se, jestli si to náhodou tedy nemyslí i Bůh. Když to říká tolik lidí, musí to být přeci pravda. Ale něco ve mně mi říkalo, že Bůh by nemohl stvořit něco a označit to za vadné, to děláme jenom my, lidé. A tak jsem začala hledat cestu vlastního výkladu. Ta cesta trvá až do dnešního dne, kdy si myslím, že se mnou není v sexualitě absolutně nic v nepořádku, a necítím se ani nijak zvlášť odlišná od ostatních lidí. A pokud takovou odlišnost cítím, tak jen proto, že ji přede mě někdo staví.

Na druhou stranu by se dalo říct, že odlišná v jistém smyslu jsem, že nějak jsme odlišní všichni a já se liším cestou, kterou jsem musela ujít a za kterou jsem dost vděčná. Nebyť totiž této zkušenosti, nemusela bych vůbec mít vypěstované cítění pro sociální nespravedlnost a smysl pro vnímání člověka jako jedinečnou individualitu, což je něco, co je pro mou budoucí práci sociální pracovnice zcela nezbytné.

Podobná slova jako z úst onoho faráře jsem si musela vyslechnout ještě několikrát, mnohdy i horší. Zpovědník, kterému jsem při zpovědi odhalila, že jsem lesba, mi dal jistou knihu, která způsobila, že jsem na jeden strastiplný den musela rozbořit všechny jistoty, které jsem okolo své sexuální orientace vystavěla, a začít znovu od nuly. Ta kniha totiž používá velmi nefér podpásovou techniku, když uvádí, že homosexualita vzniká v důsledku špatné péče rodičů a nenasycení primární vazby. A já se celý život (i teď) musela vyrovnávat s tím, že moje máma je psychicky nemocná a zvládá jen určité věci a jiné si prostě musím obstarat sama. Myslím si, že teorie této knihy je zcela mylná a absolutně vědecky nepodložená kupa žvástů. Ale – je to skutečně příšerné, útočit na člověka tam, kde je nejzranitelnější a přerušovat jeho život tak, aby byl zraněný ještě víc.

Takhle bych shrnula můj vnitřní život a vyrovnávání se s vírou a odlišnou sexuální orientací. Ještě bych jen snad dodala, že jsem se poměrně brzo stala členkou přípravného týmu Prague Pride a Logosu. Jeden z aspektů, který totiž vnímám jako důležitý u Kristova povolání, je aktivismus. Že jsme povoláni a musíme se stavět za práva tam, kde vládne nespravedlnost, a zasahovat v místech, kde je lidem ubližováno.

Veronika Dočkalová (místopředsedkyně sdružení Logos)

Pozdrav z Mnichova

Část III. – Je to složitější

Když se řekne uprchlík, vždycky se trochu ošiju. Souvisí to s tím slovem. Jako první mi v hlavě naskočí „uprchlý vězeň“, tedy někdo, kdo by měl pykat za své zločiny v kriminále, a on si zatím běhá na svobodě. Hned vzápětí se mi vybaví protiuprchlická kampaň, která se před rokem, dvěma převalila Českem. Od té doby sice ustoupila do pozadí, nicméně ve společnosti převládá názor, že my od nikoho nic nepotřebujeme, tudíž po nás taky nikdo nic nemůže chtít a každý ať se stará sám o sebe. Tahle tichá dohoda mi připadá v důsledku děsivější než jakákoli hlučná demonstrace krajní pravice. Apelovat na morální étos je v Česku celkem ztráta času.

Na druhou stranu si nemyslím, že bychom byli jako národ fatálně zkaženi a ztraceni. Vzpomeňme si jen na solidaritu s oběťmi povodní, na všemožné sbírky pro nemocné děti, týraná zvířata apod. V těchto případech Češi pravidelně projevují velkou dávku nasazení, ať už finančního, hmotného či pracovního. Protože tohle jsou konkrétní neštěstí z jejich životního rámce. Neštěstí, která berou za svoje. Myslím, že v Čechách se mnohem líp argumentuje vlastní zkušeností. Řekla jsem si tedy, že jestli mám strávit rok v Německu, kde je právě velká shánka po učitelích němčiny pro cizince, zkusím se tam k migrantům přichomýtnout a cestou vlastní zkušeností si na ně vytvořit názor. Který byl doteď formován právě jen tím iracionálním morálním étosem, beztak zděděným po předcích...

Přemýšlím, jestli jsem měla na začátku strach, a konstatuju, že jo. Měla jsem dokonce řadu obav. Jenže strach, že mě zastrelí islámský terorista za to, že neudělal integrační test, byl asi tak na 62. místě. Bála jsem se jiných věcí. Bála jsem se, že při pracovním pohovoru nadělám spoustu chyb a nevezmou mě. Bála jsem se, že s novým „publikem“ nenajdu společnou řeč. Bála jsem se, že to nezvládnou pedagogicky. Nejistota, jak na mě budou reagovat moji noví žáci, se ovšem rozplynula hned po první hodině. Ve večerních kurzech učím dospělé, kteří už jsou „v systému“ a přes den pracují po supermarketech či na stavbách. Lidi, kteří už jsou dlouho ze školy a těžko vstřebávají nové věci. A kteří jsou vděční, když je učitel přiměřeně přátelský, trpělivý a zároveň nemají pocit, že z nich dělá idioty. Celkem vzato mají stejná přání jako čeští zaměstnanci 50+ docházející do firmních kurzů němčiny.

Moji dopolední žáci jsou trochu jiná sorta. Je jim 16-28 let a jsou to převážně muži, resp. kluci. V Německu jsou většinou sami, bez rodin. Někteří přišli o rodinné příslušníky ve válce. Jiným rodiny neustále volají, ať pošlou peníze (kde by je asi vzali, když nesmí pracovat?). Další vůbec nevědí, kde jejich rodina je. Přes to všechno jsou milí, dost ukecaní, mají pubertální vtípky, jedni se v hodině snaží, druzí se nepřetrhnou (asi tak jako moji žáci na gymnáziu v Praze). Chodí do přípravného ročníku Berufsschule (tj. na učňák), aby se naučili německy a mohli další rok nastoupit na nějaký zdejší obor. Bohužel jejich pobytový status není vyřešen. Takže když byl nedávno Afghánistán prohlášen „bezpečnou zemí“, dostali naši Afghánci úřední dopis, že si mají sbalit saky paky a vrátit se do vlasti. Někdo by řekl: to je přece v pořádku. Pro mě je to složitější...

Michaela Otterová

Zkrácený zápis staršovstva 26. 5. 2017

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- bohoslužby – plně podle Kréda
- nedělní škola – učitelů stále málo
- rodiče s dětmi – v květnu jsme se nesešli
- biblická s dětmi/náboženství – nepravidelné, ale setkávání probíhá. S rodiči bychom měli probrat, jak se budeme scházet v dalším školním roce. Účast je vlastně malá na to, kolik dětí se ve sboru schází. Přemýšlíme, co dál, v září zkusíme změnit termín?

- Nejdřív bude návrh od Matěje, následně rodiče volí kroužky a pak se sjedná kompromis. Děti starší už zřejmě vypadnou a přijdou mladší
- biblická pro třicátníky a také starší mládež – kruh přibližně stále stejný, ale častějším střídáním místa se obměňuje. Čteme příběh Josefa a blížíme se k finále praotcovského cyklu. O biblickou je verbální zájem, ale na účasti se to moc neprojevuje.
 - biblická pro dospělé – dočetli jsme Tomášovo evangelium a přešli na list Didaché. Je to spis, který nebyl přijat do kánonu, ale je „pravověrný“. Nedostal se zřejmě z důvodů ztráty obliby.
 - setkání seniorů – mluvilo se o bezdomovectví; pozvání přijali Andrea Černá a Marie Šusterová z Centra sociálních služeb Praha, Vašek a Emil Jira se zkušeností bezdomovectví; v Malém Edenu (asi pro příště ne dobrý nápad – bylo tam rušno)
 - křestní/konfirmační příprava – probíhá příprava s Andreou Černou, proběhne křestní setkání s Fišerovými
 - konfirmandi – bylo by dobré udělat víkendovku pro konfirmandy. Teď jeden měsíc výuky kvůli různému přesouvání nakonec vypadl. Víkendovku by šlo udělat v září.
 - varhanici ve sboru – situace stále stejná. Bratr Bednář ale může a chce hrát – je potřeba zabezpečit odvoz. Další varhaníci jsou v jednání.
 - Další farářské a sborové aktivity: zámeček a Fokus.

TECHNICKÉ VĚCI

- Michal Otřísal řeší opravu sardokartonu před Galerii
- reklamovat koberce – neproběhlo
- přišlo vyúčtování za Tulskou i Srbínskou. Za Tulskou máme nedoplatek, ale ne velký, na Srbínské naopak přeplatek. Jana Kocnová zaeviduje. Voda je účtovaná podle dohody s městem, tedy jako v roce 2015. Snad je to tedy vyřešeno.

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- filmový klub – 2. 5. – Fairtrade a další způsoby obchodu (nejen) s kávou (Black Gold + Daniel Kolský) – asi 15 lidí; účast zase stoupá; diskuze dobrá
- polévky pro lidi v bytové nouzi: středa 10. 5. – dělali jsme pomazánku v úterý večer v počtu 3 – 5 lidí; počet dostačující; příprava 17:30 – 20:30
- Otevíračka Malého Edenu – 15. 5.
- Oslava narozenin Emila Vebera + sborový oběd – 21. 5. – příjemně jsme oslavili – cca do 14:00; byla polévka od Veberů a občerstvení od nás; Martina oslovila asi 6 členů a členek sboru ohledně pomoci s jídlem – stačilo to, přidali se další; dárek – Kniha + CD s mluveným slovem *Tomáše Halíka Chci, abys byl* a CD J. J. RYBA *Stabat Mater*; jako překvapení přijel pan farář z Alt Schwerinu se syny, Emila Vebera to velmi potěšilo.
- praxe Tomáše Juna – tři týdny byl ve sboru Tomáš Jun. Byl přítomný u všech akcí ve sboru i těch, kterých se účastní farář mimo sborovou práci. Kázal, vedl nedělní školu, biblickou hodinu pro děti i dospělé, podílel se na bohoslužbách s dětmi, přípravách Katakomb, pastoracích.

PLÁNOVANÉ AKCE

- Ekumenická bohoslužba – 1.6. u ČČSH od 18:00

- **Horoušánky Open** – 2. 6.
- **Filmový klub** 6. 6. – Život s jinou než heterosexuální orientací – bude panelová diskuze
- **Noc kostelů** (9. 6. 2017)
 - Lenochoď (Míkovi) – Marka Míková
 - výstava Marie Gabánková – s Alešem Březinou (manželem) přijede o týden dřív a udělá výstavu obrazů. Je třeba zajistit nová lanka a vyřešit ukotvení obrazů dole. Ondra Rada si bere na starost. Sehnal silony, může poradit, lehce pomoci, ale ne moc rukama. Martina jim pomůže také. Co s hlídáním dětí (kvůli obrazům)?
 - film Aleše Březiny – Aleš souhlasí s promítáním. Jde o to, jestli na to máme kulturně-technicky. Jan Škrob?
 - Koncert Jardy Svobody – přivést harmonium – pomůže Zuzka Freitas s Denisem, mohli by ho přivést ve středu; Tomáš Vokatý může pomoci s naložením
- **Jak jsem potkal lidi – setkání s uprchlíky ve sboru, literární večer s jídlem** – 11. 6. Pořádá Diakonie ČCE
- **Den otců** – 18. 6. Bude výlet vláčkem „Pražský Semmering“ po bohoslužbách. Pak na trilobity.
- **Polovikendovka** – v červnu neproběhne. Štěpánovi nás zvou na jejich chalupu. Nabízí se termín 8. – 10. 9., ve sboru v Turnově budou v neděli 10. 9. probíhat divadelní bohoslužby.
- **Výhledově**
 - **přednáška** Olgy Bezděkové o jejím otci Stanislavu Reitharovi (pilot RAF – letos 40 let od jeho úmrtí) – domluveno na začátek října
 - **přednáška a diskuse s Petrem Nesvadbou** členem Křesťanské policejní asociace. Téma by bylo křesťanství mezi policisty.
 - **sborový výlet** – Obnovit? Na konci, když ještě fungoval, už to začalo skomírat, sbor neuměl zaplnit autobus a stejně by to teď moc nepropojilo generace. Nápad – šlo by dělat výlet po Praze anebo krásný výlet vlakem do Roztok a pak na Únětické pivo. Nejlépe na podzim.
 - v létě by mohlo proběhnout setkání konfirmandek a konfirmandů z roku 1957

ZPRÁVA PASTORAČNÍ PRACOVNICE

- organizace, zajištění a také vedení nedělní
- příprava Katakomb (za pomoci T. Vokatého – sázení, Z. Freitas – korektury) + distribuce (vyzvednutí/odeslání),
- příprava dětské biblické – v pátek 19. 5., biblická ale neproběhla, děti nemohly přijít
- organizace a příprava filmových večerů 2. 5. atd.
- pastorační – Emil Veber
- organizace narozenin E. Vebera
- organizace křesťanské služby (pracuji na sociálním rozcestníku)
- aktivní zapojování a přemýšlení o chodu sboru

FINANČNÍ ZPRÁVA 2017 K 31. 4. 2017

- **celkově** náklady: 257 754,-; výnosy celkově: 149 639,-; hospodářský zisk: -108,115,-
- **sbor** náklady: 249 674,-; výnosy: 138 621,-; hosp. zisk: -111 053,-; z toho sbírky: 21 465,-; dary členů sboru: 9 250,-; salár: 72 510,-; a ostatní dary: 10 700,-

- **byť náklady:** 8 080,-; **výnosy:** 11 017,-; **hosp. zisk:** 2 938,-
- Ke konci dubna na účtech: ČS 242 287,- a Era 483,- a 327 819,-
- Ukončit archové sbírky na JJ a vaření polévek
- zaplacená 1. polovina personálního fondu za pastorační pracovníci (15 000 Kč) a faráře (50 000 Kč).
- **otázka finanční podpory Diakonie ČCE – Střediska pro zrakově postižené (SZP).** Každý rok jim posíláme dar ve výši 16 000,-, tento rok jsou finančně zajištěni, příští roky se uvidí. Staršovstvo rozhodlo, že letošní dar věnuje službě Diakonie ČCE *Dobroduš*, která pomáhá chronicky duševně nemocným lidem se zapojením do běžného života ve společnosti a podporuje je v překonávání překážek a nástrah vnějšího světa.

JINÉ

Katakomby – posílání – Martina Valášková, Madgdaléna Jelínková a Emil Veber se sešli, aby řešili aktualizaci posílání Katakomb; pak to řešila Martina ještě s Matějem Opočenským a staršovstvem

Zapsala Martina Valášková (úplný zápis je k nalezení v kanceláři faráře)

Synod ČCE 2017

3. zasedání 34. synodu Českobratrské církve evangelické proběhlo 18. – 20. května 2017 v Praze.

Podle zveřejněných zpráv se zabýval těmito tématy:

- **zpevník** – vydání až v roce 2020
- **strategický plán**
- **personální fond** – Synod ukládá synodní radě do příštího zasedání synodu, aby předložila průběžnou zprávu hodnotící systém správy majetku personálního fondu, na základě které bude synod moci rozhodnout o obměně nebo zachování stávajícího systému po roce 2020.
- **odvody do personálního fondu** – Synod uložil synodní radě, aby pro příští zasedání synodu připravila variantní koncepci odvodů za kazatele do Personálního fondu, která by kombinovala paušální část stanovenou podle obsazeného úvazku a poměrnou část stanovenou podle personální a hospodářské síly sborů. Tato koncepce chce vyjít vstříc malým a slabým sborům s tím, že silné a bohaté sbory by částečně vzaly finanční břemeno za malé sbory na sebe.
- **změny v CZ a rádech:** Oprávnění oddávat bude s účinností od 1. 1. 2018 omezeno pouze na faráře/farářky a jáhny/jáhanky v činné službě.
- **církevní školství** – Řešily se budovy pro dvě pražské školy Evangelické akademie – synod souhlasil s nákupem pozemku (maximálně za 8 mil. Kč) a schválil záměr výstavby školy Evangelické akademie – Vyšší odborné školy sociální práce a střední odborné školy na tomto pozemku (za max. 60 mil. Kč). Synod uložil synodní radě, aby příštímu synodu předložila návrh projektu výstavby Bratrské školy společně s rozpočtem a návrhem zdrojů financování, neboť této škole končí v roce 2020 nájem ve stávající budově.

- **platy farářů a farářek:** Synod ukládá synodní radě, aby navýšila měsíční základní hrubé mzdy všem duchovním pracovníkům a pracovnícím církve – povšechného sboru k 1. 1. 2018 o 3000 korun na jeden celý úvazek. Prostředky poputují z finančních náhrad. Zvýšení platů farářek a farářů nebude důvodem pro změny již schválených odvodů do personálního fondu (tedy do roku 2020)
- **logo církve** – bylo vybráno nové
- **Synod vydal prohlášení k volbám:**

„V České republice stojíme před dvojitými důležitými volbami. Na podzim budou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a začátkem příštího roku volby prezidenta republiky.

Už téměř třicet let žijeme v politické svobodě, ale důvěra v politické strany a v politiku je nízká. Jsme přesvědčeni, že stojí za to usilovat o zlepšení správy veřejných věcí a že má cenu se občansky angažovat. Nechceme se vzdávat odpovědnosti za veřejné věci. Jako občané se snažme poznat ty, kdo usilují o veřejné funkce, jejich programy i jejich dosavadní působení, abychom mohli posoudit, komu dát svou důvěru.

Křesťanství není politický program. Následující výzva není vázána na žádnou politickou stranu, ale na respekt k základním hodnotám lidského soužití.

Při volbě podporujme kandidáty, od nichž lze očekávat, že ve své politické funkci

- * budou mluvit pravdu a jednat v souhlase s tím, co pověděli,
- * budou dávat přednost obecnému prospěchu, a nejen soukromým nebo skupinovým zájmům,
- * budou usilovat o spravedlnost a dosavadním osobním příkladem dosvědčují úctu k právu, vzdělání a tradičním hodnotám slušnosti,
- * budou zvyšovat respekt k pravdě a ke svobodě a čelit tak těm, kteří šířením strachu usilují o lacinou popularitu,
- * budou i ve vypjatých chvílích povzbuzovat k odvaze hájit lidská práva a pomáhat tam, kde jsou lidé postiženi neštěstími,
- * budou naslouchat bolestem a starostem spoluobčanů, hledat pokojná řešení a zabývat se problémy postihujícími celou společnost,
- * budou si vážit lidí úspěšných, poctivých, nesobeckých a zároveň věnovat pozornost lidem v jakémkoli ohledu slabým a společnostmi vyřazovaným,
- * budou brát vážně problémy týkající se životního prostředí a podporovat rozhodnutí odpovědná vůči životu následujících generací a stavu planety vůbec,
- * budou připraveni zasahovat aktivně do událostí překračujících naši domácí politiku, hledat prospěch širšího celku a pěstovat solidaritu uvnitř Evropské unie i mimo její hranice.

Nadcházející volby chápeme jako příležitost pozitivně ovlivnit roli, kterou bude Česká republika hrát v následujících letech v evropské i světové politice. V řadě zemí získávají převahu – ani u nás nechybějí – hlasy, zpochybňující základní pilíře demokracie, svrchovanost práva, svobodu slova, solidaritu, a tím i sám unikátní evropský politický projekt, jehož jsme součástí. Historie nás poučila, že odvržení těchto hodnot by mohlo mít neblahé dopady na životy nás všech.

Mějme naději, že každý z nás může běh věcí ovlivnit a že apatie a sobectví nepřeváží nad touhou po pokojném a tvůrčím spoluzítí.”

Zprávy ze Synodu připravil Matěj Opočenský, uspořádala Martina Valášková

Crédo

Věřím v Boha
který nestvořil svět hotový
jako věc, která musí vždy zůstat stejná
který nevládne usazen na věčnosti
která platí za nezměnitelnou
ne za tvarovatelnou přírodou
chudými a bohatými
znalci a neinformovanými
panujícími a poddanými
věřím v Boha
který touží po připomínkách
a proměně všech zvyklostí
skrze naši práci
skrze naši politiku

Věřím v Ježíše Krista
který měl pravdu když
byl jediným, který nemůže nic vykonat
přesně jako my
pracujeme na změně všech věcí
a o to v podstatě jde
mířit za ním poznala jsem
jak naše inteligence zakrněla
naše fantazie se udusila
naše námaha je neúčinná
protože nežijeme jako žil on
každý den mám strach
že zemřel nadarmo
protože je vyrytý do naší církve

protože my jsme jeho revoluci zaprodali
v poslušnosti a strachu
z úřadů
věřím v Ježíše Krista
který vstal z mrtvých v našem životě
že jsme se stali svobodnými
od předsudků a nestrádnosti
od strachu a nenávisti
a jeho revoluce neseme dál
až k plnému žití tam

Věřím v Ducha
který s Ježíšem přišel na svět
ve společenství všech národů
a naší odpovědnost za to
co je naše země
jedno údolí plné hoře, hladu a násilí
nebo město boží
věřím na nestranný mír
který lze ustanovit
na možnost života bez hříchů
pro všechny lidi
na budoucnost tohoto božího světa
Amen

Báseň Dorothee Soelle
ze sbírky Meditationene und Gebrauchstexte
přeložila Magdaléna Šípka

Umíme se soustředit?

V prvních týdnech výuky filosofie se každoročně pokouším spolu se svými svěřenci kráčet tajnými uličkami prastarého indického a čínského myšlení. Prodíráme se houštinami Véd a Upanišad, čicháme k lotosu Buddhovy „dharmy“, hledáme skrytá tajemství Knihy proměn a nasloucháme moudrosti Konfuciově, abychom posléze nahlédli „pod pokličku“ zrodu starořeckého filosofického tázání... Samozřejmě, že to vše se snažím činit jen jako malinko poučený laik, který má v hluboké úctě Kusánského imperativ „docta ignorantia“; prostě se jen snažím zprostředkovat studentům alespoň částečné porozumění odkazu tisíciletí, bez nároku na detailní znalost.

A jako každoročně, i letos mi v oněch prvních týdnech výuky vyvstal před očima pro-
pastný rozdíl, který tkví mezi nábožensko-filosofickým myšlením starého Východu
a mezi myšlením našeho současného euroamerického Západu. Představme si již jen vý-
chozí situaci: studenti se masově přirití na vyučovací hodinu filosofie a tam si nutně mu-
sejí připadat buď jako v blázinci, nebo jako v nějaké virtuální realitě! Zatímco oni sotva
popadají dech, hlavu mají plnou tisíců starostí, řeší stovky problémů současně, rychle se
snaží potajmu naškrábat úkol z fyziky nebo skrytě vyřídít pár „mobilních“ SMS, potrhlý
vyučující vpředu se je snaží navést na dráhu vnitřního uklidnění, koncentrace myslí, po-
hroužení, pokory... Je to vůbec reálné?? Není to spíše směšné, marné a k neúspěchu od-
souzené snažení??

Nevím. Po letech učitelské praxe jsem se vzdal cíle, získat všechny studenty pro filo-
sofické kladení otázek, prolamování „samozřejmého“ a hledání smysluplnosti v běhu
každodenního obstarávání. Jsem skromnější: mou ambicí je jen to, abych pootevřel po-
myslná vrátka do zahrádky filosofické květeny, nechal všechny své studenty přičichnout
a těm několika, kteří se rozhodnou vstoupit, byl pak pokud možno dobrým průvodcem
na cestě jejich vlastního hledání.

Největší smutek pociťuji však z toho, že studenti jsou očividně stále méně ochotni, ale
i schopni klidné a soustředěné práce, hlubšího zamyšlení, všestrannějšího posouzení
problémů, klidné a věcné argumentace. Při výuce setrvávají jen jaksi „napůl“, roztěkaně
sledující výuku a současně řešící desítky dalších problémů, vytukávající své SMS a stá-
le cosi vyhledávající na svých tabletech, a zajímají se povětšinou pouze o „hotové pravdy“,
na základě jejichž „naučení“ zdárně složí předepsanou zkoušku. Samozřejmě, že
znám řadu báječných výjimek, nicméně trend je, bohužel, takový...

Jednu z příčin spatřuji v tom, že dnešní mladí lidé jsou vystaveni příliš mnoha podně-
tům, signálům a úkolům, z nichž jen pouhou část jsou schopni zachytit a správně iden-
tifikovat, natož vyhodnotit. Výsledkem je pak samozřejmě úspěchanost, zkratkovitost
a ruku v ruce s nimi kráčí i nebezpečná povrchnost...

Vím, že s tím nic nenadělám. I se mnou ostatně každodenní obstarávání cloumá, ať
bojuji, jak bojuji, a odolávám mu jen se střídavými úspěchy! Jen si tak někdy se smut-
ným úsměvem říkám: Kam to vlastně cváláme? Kam to spěcháme? Kdy už se konečně
zastavíme a začneme svůj duchovní obrat třeba „jen“ tím, že zkusíme chvíli klidně a sou-
středěně dýchat...?

Petr Nesvadba

Recept: Vaření dle poválečných receptů

Jirka Cuc mi v uplynulém měsíci nechal na stole článeček s nadpisem Podstrojujeme obětem. Je to jakási sbírka receptů pro poválečnou zemi, kde není moc zásob, zato je důležité „dělit se po právu, spravedlivě“ a podstrojovat těm, „kteří toho nejvíce potřebují“. Recepty z tehdy dostupných potravin a úvod k nim sestavila F. Schneibergová.

Z receptů jsem vybrala dvě jednoduchá, levná a chutná jídla.

Zelenina v košíčkách

$\frac{1}{2}$ kg studených strouhaných brambor

1 vajíčko

3 hrsti mouky

sůl

zelenina na plnění (mrkev/špenát)

sýr na posypání

Zaděláme vláčné těsto. Vymastíme tvořitka na medvědí pracičky nebo na košíčky, vložíme je tence rozváleným bramborovým těstem a pečeme do růžova. Pečené plníme dušenou mrkví nebo špenátem, sypeme strouhaným sýrem, dáváme ještě zapéci. Salát a chléb k tomu.

Máme nasušeny žemle:

Dvě žemle rozmočíme v $\frac{1}{4}$ litru mléka a $\frac{1}{8}$ litru vody. Poté vše rozmícháme vařečkou a pozvolna přidáme 4 žloutky, 3 lžice cukru, citronovou kůru, sůl a 2 lžice hladké pšeničné mouky. Naposled ze 4 bílků sníh. Těsto musí být hladké. Pečeme tenké omelety, potíráme je zavařeninou. Nechutná-li mléko, přidáme do něho vajíčko, cukr, trochu alkoholu.

**Recepty z článku Schneibergová, F. Podstrojujeme obětem.
Květen, 15. 6. 1945, roč. 1, č. 3 vybrala Martina Valášková**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb. mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program červen a prázdniny 2017

4. 6. 2017	9.30	Svatodušní bohoslužby s VP a křtem, Den pro Diakonii	M. Opočenský
6. 6. 2017	18.00	Filmový klub na téma „Být Queer v rodině a společnosti“ film: Gayby Baby + diskuze: V. Dočkalová, J. Lorman, Z. Turek	
9. 6. 2017	17.00	Noc kostelů 2017	
11. 6. 2017	9.30	bohoslužby	M. Opočenský
11. 6. 2017	19.00	„ Jak jsem potkal lidi “ – literární večer Diakonie ČCE s lidmi, kteří v ČR získali azyl	Tulská
13.6.2017	20.00	setkání „třicátníků“	
15.6.2017	10.00	setkání nejmenších dětí	
18. 6. 2017	9.30	bohoslužby	M. Opočenský
18. 6. 2017	11.30	výlet otců s dětmi	Tiché údolí/Semering
22. 6. 2017	14.00	setkání seniorů	
22. 6. 2017	20.00	schůze staršovstva	
25.6.2017	9.30	bohoslužby	M. Opočenský
2.7.2017	9.30	bohoslužby	káže host
11.7.2017	21.30	Filmový klub – LETNÍ KINO Přemýšleme o tématu ekologické bydlen	
23.7.- 30.7.2017		sborová dovolená v Krkonoších na Rezku	

Pravidelná setkání v týdnu

1. úterý (od listopadu)	19.00	Filmový klub
2. a 4. úterý (od října)	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina pro dospělé
3. čtvrtek v měsíci	10.00	setkání s rodiči a jejich dětmi
poslední čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
poslední čtvrtek v měsíci	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek	16.00	biblická pro děti/náboženství
pátek před bohosl. s dětmi	16.00	setkání dětí různého věku (místo klasické biblické pro děti); 4x do roka výjezd na pátek + sobotu mimo Prahu
4. pátek v měsíci	16.00	konfirmanti/dky

V letních měsících červenci a srpnu pravidelný týdenní sborový program neprobíhá.

Sjezd (nejen) evangelické mládeže Jablonec nad Nisou 6.–8. 10. 2017

Patnáctiminutovky
Hana Pfannová,
Vojen Šyrovátko,
Barbora Horáková

a další program

Petr Pokorný, Jeden Bůh a Otec všech,
který je nade všemi?

Jiří Mrázek, Hledání Boha v Novém zákoně

Josef Šlerka, Bůh v moderních technologiích
Petr Turecký, Křesťanství ve výtvarném
umění aneb jak lidé znázorňovali vizuálně
svou víru.

Petr Sláma, Hineni, zde mě máš:
Ztráty a nálezy Starého zákona.

Květa Jakubalová, Je možné najít ve vězení
Boha?

Adam Borzič, Bůh je, ale jinak...
aneb Spiritualita mezi mystikou a
angažovaností

Gabriela Horáková, Hledání Boha ve válce

Daniel Bartoň, Hledání Boha v právu

Ruť Kučerová, O ztraceném synu – biblické
poslání

Daniel Řehák, Bůh ve filmu

Pavol Barqár, Bůh v misi

Martina Špinková, šéfredaktorka

Nakladatelství Cesta domů

Mireia Ryšková, katolická teoložka

Akci připravuje: Českobratrská církev
evangelická pod záštitou primátora města
Jablonec nad Nisou

Doprovodný program:

PUB, chvály, sporty, procházka s průvodcem,
koncert Cernaque, koncert KEA,
film Časlavské mládeže, divadlo, výtvarný
workshop SUPŠ a VOŠ Jablonec nad Nisou,
vokální a instrumentální dílny Ladislava
Moravetze

Více informací na:
sjezd.mladez.evangnet.cz
a FCB (Evangelická mládež)

Přihlašte se na: prihlasky.srce.cz
Oddělení mládeže ÚCK ČCE
Junqmannaova 22/9, Praha 111 21.
mladez@e-cirkev.cz, mladez.evangnet.cz

Partneři projektu jsou: Farní
sbor ČCE Jablonec nad Nisou,
SEM v ČR, Ministerstvo
Kultury, Nadační fond Věry
Třebické-Rivnáčové

